

Sedmdesátá léta

V první půli roku 1970 Pink Floyd nahrávali a uváděli na koncertech nový, orchestrální projekt s názvem „Atom Heart Mother“, z čehož vzešel také název jejich pátého studiového alba, které vyšlo v říjnu a na jehož přebalu se překvapivě objevila fotografie krávy. Deska *Atom Heart Mother* se také stala prvním britským albem Pink Floyd, které se dostalo až na vrchol žebříčků.

V této době koncertovali více než kdy dříve a na svých cestách vystupovali v Británii, Evropě, Severní Americe, Austrálii a Japonsku. V květnu 1971 vyšlo kompilační album *Relics*, jež sloužilo jako předěl před jejich dalším studiovým dílem. Ilustrace na přebalu pochází od Masona a na desku se dostalo mnoho starších nahrávek včetně dříve nevydané skladby „Biding My Time“.

Práce na další desce s názvem *Meddle*, která vyšla v listopadu 1971, začaly nejprve bez hudebních nástrojů a kapela používala gumové pásky, láhve, sklenice, a dokonce nařezané kusy dřeva, s jejichž pomocí vytvářela tóny. Myšlenku nakonec zavrhl, ale po návratu do studia začali přicházet s různými hudebními nápady, včetně hlavní skladby na desce s názvem „Echoes“, která bývá často považována za nejlepší dílo kapely.

Po druhém severoamerickém turné, které se odehrálo v říjnu, natočil režisér Adrian Maben kapelu během vystoupení v opuštěném starořímském amfiteátru v italských Pompejích. Kritikou oceňovaný snímek *Pink Floyd Live At Pompeii* měl premiéru na edinburském filmovém festivalu v září 1972, ale do distribuce se dostal až v roce 1974.

Před koncem roku 1971 začali Pink Floyd ve studiích Decca ve West Hampsteadu psát nový materiál. Waters přišel s konkrétním nápadem na projekt hovořící o každodenních strastech života, s pracovním názvem *Eclipse*. Projekt nakonec dostal název *The Dark*

Side Of The Moon a kapela s ním ve formě rozpracovaného díla koncertovala od následujícího ledna ve Velké Británii, Evropě, Japonsku a Severní Americe. Nahráli také další soundtrack pro film Barbeta Schroedera *La Vallée* a nahrávka vyšla v červnu 1972 pod názvem *Obscured By Clouds*.

Ale přelomovým byl pro Pink Floyd nepochybně rok 1973, kdy v březnu vyšlo album *The Dark Side Of The Moon*. Zásadní deska ve všech ohledech, s jedním z nejpозoruhodnějších přebalů všech dob, se okamžitě dostala v USA na první příčku žebříčků a v Británii na druhou pozici.

Po desce jako *The Dark Side Of The Moon* nebylo lehké pokračovat a v kaple převažoval očividný nedostatek soustředění a nadšení; dokonce se vrátili k experimentům, jimiž se předtím zabývali na počátku prací na desce *Meddle*, v projektu, kterému se začalo říkat „Household Objects (Předměty z domácnosti)“.

Na začátku roku 1974 však napsali pozoruhodnou novou skladbu s názvem „Shine On You Crazy Diamond“, částečně jako poctu Barrettovi, z níž se stal základ jejich sedmého studiového alba s názvem *Wish You Were Here*, které vyšlo v září 1975. Kvůli dvěma severoamerickým turné v dubnu a v červnu a účinkování na britském koncertě v Knebworthu v roce 1975 v roli hlavních hvězd se však natáčení protahovalo; Waters později mluvil o tom, že *The Dark Side Of The Moon* více méně znamenalo konec kreativní síly skupiny.

Rok 1976 se stal prvním od samého vzniku kapely, kdy neodehráli ani jedině živé vystoupení. Waters zatím vymyslel pro Pink Floyd koncepční projekt, v němž popisoval své pocity ohledně společenského a morálního úpadku. Deska *Animals* vznikla kompletně

NAHOŘE VLEVO: Plakáty na koncerty v Pepperlandu, San Rafael, 17. a 18. října 1970.

NAHOŘE VPRAVO: Koncert s Roland Petit Ballet ve francouzském Marseille v listopadu 1972.

NAHOŘE: Dick Parry, David Gilmour, Nick Mason, Roger Waters a Richard Wright lapají po dechu po porážce 4:3 ve fotbalovém zápase proti novinářům na pařížské univerzitě během francouzského turné v červnu 1974.

DOLE: Pink Floyd v legendárním klubu Fillmore East v New Yorku 27. září 1970.

v jejich novém soukromém studiu Britannia Row na severu Londýna a jde o temné, silné album, na jehož přebalu se objevuje obrovské nafukovací prase, vznášející se nad elektrárnou v Battersea.

Následovalo turné po Velké Británii a severní Evropě a poté dvě turné po Severní Americe, na nichž kapela odehrála kompletní projekty *Wish You Were Here* a *Animals*, avšak Waters se při koncertech na tak velkých stadiónech necítil ve své kůži. Problém nastal v červenci na posledním koncertě v Montrealu, kde byl dav mimořádně divoký a Waters plivnul na fanouška v přední řadě.

Waters byl vlastním chováním znechucen a celý incident měl ničivý dopad na jeho psychiku. Cítil, že nejlepší terapií bude, když se pokusí vysledovat své pocity odcizení zpět až do doby vlastního dětství: pocit samoty v důsledku smrti otce za války, tyranie ve škole a nedávný rozpad vlastního manželství. *Zed'* dodnes zůstává jeho největším úspěchem.

Waters zpočátku vytvářel demosnímky pro album současně s nápady, z nichž vzniklo jeho první sólové album, *The Pros And Cons Of Hitch-Hiking*. Samotné nahrávání desky bylo velmi náročné a začalo v Britannia Row v lednu 1979, pokračovalo v letních měsících ve Francii a skončilo v Los Angeles.

Dvojalbum *The Wall* vypráví složitý a zoufalý příběh. Je jasné, že lidé vnímají *Zed'* jako částečně autobiografické dílo; hlavní postava, Pink, je úspěšná rocková hvězda, která během turné čelí rozpadu svého manželství. Kvůli tomu Pink přehodnocuje celý svůj život a začíná kolem sebe stavět ochrannou zeď. V závěru se postaví svému trápení a zeď se konečně zhroutí.

Sedmdesátá léta skončila pro Pink Floyd albem na prvním místě v žebříčcích na obou stranách Atlantiku a singlem na prvním místě v Británii, „Another Brick In The Wall, Part 2“.